

آنچه که می‌شد از بین صحبت‌های ورزشکاران فهمید این بود که برای گرفتن یک مدال سختی زیادی می‌کشند و مسئولان فقط وقت گرفتن مدال خوش‌حالی‌شان را ابراز می‌کنند. این در حالی است که این ورزشکاران برای گرفتن مدال باید ۴ سال از عمرشان را بگذارند و بی‌وقفه تمرین کنند تا به نتیجه نهایی یعنی مدال‌آوری

در پارالمپیک یا المپیک دست پیدا کنند. مشکلات مالی سد بزرگی سرراشان است و متأسفانه در این نوع ورزش‌ها پشتیبان مالی هم وجود ندارد و امورات این ورزشکاران به سختی می‌گذرد. آنان این مشکلات را به امید گرفتن مدال المپیک تحمل می‌کنند. ■

در پارالمپیک باز هم به شاگردانش امید دارد

پرتاب

زمین خالی در حال تمرین صاحبه را طوری تنظیم کرده ایم و مزاحم تمرینات آن، تمرین آخشان را ببینیم و پرتاب دیسک و... از نزدیک او در هر حرکت شاگردانش ت درست را به آن‌ها گوشزد مید، قوی هیکل و قد بلند نداشت. گوی توسی رنگ دارد و به سیمی وصل بود

به دور خود چنان می‌چرخاند که من و عکاس روزنامه چند قدمی را به عقب برگشتیم مبادا گوی از دستش در برود و سروکله‌ای برایمان باقی نگذارد. توپ در جایی از زمین خالی به زمین نشست. فضایی که فاصله زیادی با محل تمرین داشت. این بار مزارزئی کنار پسر جوان دیگری قرار گرفت که می‌خواست نیزه بزرگی را پرتاب کند. دیدن فاصله پرتاب نیزه تا جایی که تمرین در آن انجام می‌شد نشان از توانمند بودن ورزشکار و تبحر مربی داشت. بالاخره تمرینات به پایان رسید و مربی فضایی را برای گفت‌وگو فراهم کرد تا با آرامش و به دور از هیاهو پای گفت‌وگویش بنشینیم.

به عرفان بود. فکر می‌کردم مقام خوبی به دست می‌آورد، اما در کمال ناباوری او با اختلاف تنها ۲۰ سانتی متر در پرتاب چهارم شد و مدالی به دست نیاورد. سجاد دوم شد. آن روز آن قدر فشار روانی را تحمل کرده بودم که بعد از برگزاری مسابقات در برگشت به هتل در خیابان‌های لندن گم شدم. آن قدر حالم بد بود که از پلیس کمک گرفتم. « از نظر فرزین حضور در المپیک و پارالمپیک آخر آرزوهای یک ورزشکار و مربی است چون حضور و مدال آوردن در آن بالاترین سطح ورزش دنیا است.

دوره بعدی مسابقات پارالمپیک سال ۲۰۱۶ ریو، باز هم شاگردان فرزین خوش درخشیدند: «در آن دوره هم دو نفر از شاگردانم مدال آوردند. جاوید احسانی شکیب سوم و سجاد نیک پرست دوم شد. دوره بعدی مسابقات بنا بود سال گذشته شمسی برگزار شود که به دلیل شیوع ویروس کرونا این مسابقات برگزار نشد و به سال آینده موکول شد در این مسابقات هم دو ورزشکار دارم که امید به‌الشان ۹۹ درصد است البته اگر مسئولان حمایت

رگ‌ترین هدف یک مربی رسیدن به ملی است. آن سال مدرک تحصیلی به تیم ملی فرستاده بود بورسیه بدون بیت بدنی شدم. سال ۱۳۸۹ هم فارغ مسابقات پارالمپیک لندن سجاد نیک سان مدال بورسیه کارشناسی ارشد را

فرزین سخت و پر اضطراب است گوید می‌شود هیجان و استرس را در شتم. در المپیک لندن سال ۲۰۱۲ دو سجاد نیک پرست هر دو از شاگردانم آن دوره از مسابقات همه امیدمان

کنند امیدوارم این دو ورزشکار برای کشورمان افتخار کسب کنند.»

او در رشته‌های پرتابی هم مربی المپیک است و هم پارالمپیک: «کار کردن هم با معلولان سختی‌های خودش را دارد و هم با آدم‌های عادی. با هر کدام از این گروه‌ها باید به سختی کار کنم تا به نتیجه دلخواه برسم. روزانه ۷ ساعت تمرین می‌کنم.»

● مسئولان مدال می‌خواهند

ناگفته پیداست، اصلاً نیازی نیست آقای فرزین با سلیلی صورتش را سرخ نگه دارد. هر چقدر هم سعی دارد ما به عنوان خبرنگار پی به وخامت اوضاع نبریم؛ اما تمرین در زمینی رها شده و لوازمی که کهنگی از سر و رویش می‌بارد، شاگردانی که از جنوب به سودای المپیک به مشهد آمده‌اند و وضع مالی مناسبی ندارند گواه این موضوع است که حمایتی در کار نیست. این جملات را آقای فرزین به زبان نمی‌آورد او نام چند نفر را می‌آورد و از ما می‌خواهد از آن‌ها تشکر کنیم؛ اما ناگفته‌ها گاهی بدجور توی ذوق می‌زند: «شاگردانم معمولاً جنوبی هستند آن‌ها برای اردو به مشهد می‌آیند و طی این ۴ سال روزی ۸ ساعت تمرین می‌کنند. این ساعت‌های پیاپی تمرین باعث می‌شود نتوانند جایی مشغول به کار شوند. حتی بعضی‌هایشان همسرانشان کار می‌کنند تا ورزشکار ما بتوانند به تمریناتش برسند.»

فرزین حرفی نمی‌زند؛ اما یکی دو نفر از همین ورزشکاران که سر تمرینشان حاضر شدیم در گوشی به ما گفتند به جای اینکه به فرزین شهریه بدهند حتی

از او پول قرض می‌کنند. فرزین تنها هزینه ایاب و ذهاب از این شاگردان آتیه‌دارش می‌گیرد و برای هزینه خانه و زندگی و فرزند ۵ ساله‌اش به شاگردان خصوصی در باشگاه بسنده می‌کند: «برای کسب یک مدال در المپیک یک ورزشکار و مربی باید ۴ سال وقت بگذارند. هر ماه یک ورزشکار بین ۶ تا ۸ میلیون تومان هزینه رفت و آمد و مکمل و خورد و خوراک دارد. بیشتر ورزشکاران معلول ما به دلیل معلولیت نمی‌توانند جایی مشغول به کار شوند. از طرفی فرصت‌ش را هم پیدا نمی‌کنند. ورزشکاری دارم که امید مدال المپیک است. او هر روز از چناران به مشهد می‌آید طی این ۳ سال ۱۰۰ میلیون تومان هزینه کرده است اگر بنا باشد خودش خرج مدال در آوردنشان را بدهند که درست نیست.»

یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که فرزین و شاگردانش با آن مواجه‌اند؛ نبود مکانی مناسب برای تمرین است. زمینی که در آن تمرین می‌کنند ناخودآگاه هر فردی را به یاد زمین‌های خاکی که فوتبالیست‌ها از آن شروع می‌کنند می‌اندازند با این تفاوت که این ورزشکاران تا رسیدن به مدال در همین زمین‌ها می‌مانند. لوازم تمرین مانند دیسک و وزنه و نیزه و چکش هم نیاز دیگر ورزشکاران فرزین است.

● تأسیس تنها مدرسه تخصصی پرتاب‌ها در مشهد

فرزین در سال جاری تنها مدرسه تخصصی پرتاب‌ها را در مشهد استارت زده است. او مجوزهای تأسیس مدرسه را گرفته و استعدادیابی هم بین کودکان بالای ۱۰ سال انجام داده است. به گفته خودش چند استعداد برجسته هم پیدا کرده‌اند که اگر روی آن‌ها

سرمایه‌گذاری شود آینده خوبی در زمینه ورزشی در انتظارشان است؛ اما به خاطر شیوع ویروس کرونا هنوز مکانی برای این مدرسه در نظر گرفته نشده و آن استعدادها باز هم در زمین‌های رها شده مشغول تمرین هستند. او اکنون در کنار زمانی که برای تمرین با شاگردانش می‌گذارد در دانشگاه فردوسی هم تدریس می‌کند.

● علاقه و تعهد

مدیر روابط عمومی هیئت دو و میدانی خراسان نیز در روز تمرین شاگردان فرزین حضور داشت. از او درباره ویژگی‌های اخلاقی این مربی می‌پرسیم با حوصله می‌گوید: فرزین عاشقانه به شاگردانش آموزش می‌دهد او عاشق کارش است و با پیشرفت هر کدامشان خوش حال می‌شود.

مجتبی خداوردی ادامه می‌دهد: فرزین با علاقه آموزش می‌دهد و در این مورد بسیار متعهد است. طوری که اگر یکی از شاگردانش در تمرین حاضر نشود علت نیامدنش را جویا می‌شود.

● به او بدهکارم

مالک زارع از بوشهر به مشهد آمده است. از نظر این ورزشکار فرزین لنگه ندارد و به خاطر او دوری از شهر و دیار را به جان خریده است.

زارع بنا بود در ماه اسفند سال گذشته در مسابقات امارات شرکت کند؛ اما به دلیل شیوع کرونا مسابقات برگزار نشد. او باید تا شروع مسابقات در مشهد بماند: «برای خرج و مخارجم با مشکل مواجه‌ام برای همین وقتی کارم خیلی گیر می‌کند از فرزین پول قرض می‌کنم. همین الان به او بدهکارم. هم از نظر مالی و هم معنوی»

زارع از صبر و حوصله فرزین در تمرین‌ها می‌گوید: «دو سال و نیم است به شهرم نرفته‌ام گاهی از تکراری بودن تمرین‌ها کلافه می‌شوم و اعصابم به هم می‌ریزد؛ اما فرزین با حوصله با ما مدارا می‌کند.»

● خیلی مهربان است

سجاد نیک پرست تا حالا دو دوره همراه فرزین به مسابقات پارالمپیک رفته و هر دو دوره نیز مقام آورده است. او درباره خصوصیات اخلاقی این مربی می‌گوید: «فرزین خیلی مهربان است. او آن قدر نسبت به کارش تعهد دارد که وقت مسابقات استرس بالایی را تحمل می‌کند. طوری که وقت پرتاب شاگردهایش در این مسابقات جهانی چشم‌هایش را می‌بندد و نگاه نمی‌کند. وقتی در این دوره مسابقه پارالمپیک مقام آوردم فرزین از خوش‌حالی گریه می‌کرد. راستش او کمتر از ما برای رسیدن به این جایگاه زحمت نکشیده برای همین موفقیت ما در واقع موفقیت او است»

هوا تاریک شده. چشم چشم را نمی‌بیند. با نور چراغ قوه که عکاسمان روی برگه‌های خیر انداخته مصاحبه را یادداشت می‌کنم. دیر وقت است و فرزین ساعت‌ها به شاگردانش آموزش داده است؛ اما با حوصله به سؤالاتمان پاسخ می‌دهد. او مرد روزهای سخت است و برای پارالمپیک بعدی لحظه شماری می‌کند چون می‌داند شاگردانش این دوره نیز گل می‌کارند و جواب زحماتش را به بهترین نحو خواهند داد. او امیدوار است و به روزهای آتی چشم دوخته است. ■